

I. Hof van Cassatie, 12 maart 2018

Gecoördineerde wet van 14 juli 1994, artikel 25 – Bedrag tegemoetkoming BSF – Discretionaire bevoegdheid

Artikel 25, derde lid, van de GvU-wet verleent het College van artsen-directeurs geen discretionaire beoordelingsbevoegdheid om te oordelen over het recht op tegemoetkoming in het kader van het Bijzonder Solidariteitsfonds; het betreft daarentegen een gebonden bevoegdheid. Het behoort echter wel tot de discretionaire bevoegdheid van het College om het bedrag van de tegemoetkoming vast te stellen, weliswaar binnen de perken van de financiële middelen van het Fonds.

De rechter kan dus bij een beslissing genomen door het College op basis van een discretionaire bevoegdheid enkel nagaan of deze niet kennelijk onredelijk, willekeurig of disproportioneel is. Elke rechterlijke beslissing die anders oordeelt en zelf het bedrag van de tegemoetkoming bepaalt, schendt artikel 25 van de GvU-wet.

Arrest nr. S.17.0077.N
RIZIV t./K.H.

...

III. Beslissing van het hof

Beoordeling

ONTVANKELIJKHEID VAN DE STUKKEN

Het Hof slaat geen acht op de stukken die de verweerster ter griffie liet toekomen op 26 februari en 7 maart 2018 en die niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 1100 Gerechtelijk Wetboek niet voldoen.

MIDDEL

1. Krachtens artikel 25, tweede lid, ZIV-wet, zoals hier toepasselijk, beslist het College van geneesheren-directeurs binnen de perken van de financiële middelen van het Bijzonder Solidariteitsfonds over de tegemoetkomingen vanuit dit Fonds aan de in artikel 32 bedoelde rechthebbenden.

Krachtens artikel 25, derde lid, ZIV-wet, zoals hier toepasselijk, verleent het Bijzonder Solidariteitsfonds slechts een tegemoetkoming indien is voldaan aan de in deze afdeling gestelde voorwaarden en indien de rechthebbenden hun rechten hebben doen gelden krachtens de Belgische, buitenlandse of supranationale wetgeving of krachtens een individueel of collectief gesloten overeenkomst. Het Fonds verleent slechts tegemoetkomingen in de kosten van geneeskundige verstrekkingen *in concreto*, in geen tegemoetkoming voorzien is krachtens de reglementaire bepalingen van de Belgische verzekering voor geneeskundige verzorging of krachtens de wettelijke bepalingen van een buitenlandse regeling voor verplichte verzekering.

Worden niet ten laste genomen door het Bijzonder Solidariteitsfonds:

- 1° De persoonlijke aandelen bedoeld in de artikelen 37 en 37*bis* en de supplementen op in toepassing van de reglementering van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging vastgelegde prijzen en honoraria;
- 2° De supplementen bedoeld in artikel 97 van de wet betreffende de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen, gecoördineerd op 10 juli 2008, en de comfortkosten.

2. Wanneer het College van geneesheren-directeurs op grond van die bepaling de tegemoetkoming van de verzekering in de kosten van een geneeskundige verstrekking weigert en de rechthebbende die weigering betwist, ontstaat er tussen die rechthebbende en de eiser een betwisting over het recht op die tegemoetkoming.

3. De berechting van die betwisting valt onder de bevoegdheid van de arbeidsrechtbank, aangezien dat gerecht krachtens de artikelen 167, eerste lid, ZIV-wet, 580, 2°, en 581, 2°, Gerechtelijk Wetboek, kennis neemt van de geschillen over de rechten van de werknemers en van de zelfstandigen die zijn vastgelegd in de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Artikel 25, derde lid, ZIV-wet verleent het College van geneesheren-directeurs geen discretionaire beoordelingsbevoegdheid om te oordelen over het recht op de tegemoetkoming.

Het behoort evenwel tot de discretionaire bevoegdheid van het College van geneesheren-directeurs om het bedrag van de tegemoetkoming vast te stellen binnen de perken van de financiële middelen van het Bijzonder Solidariteitsfonds.

De rechter kan enkel nagaan of de beslissing van het bestuur niet kennelijk onredelijk, willekeurig of disproportioneel is.

4. Het arrest dat anders oordeelt en zelf het bedrag van de tegemoetkoming bepaalt, schendt artikel 25 ZIV-wet.

Het middel is gegrond.

KOSTEN

5. Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, Gerechtelijk Wetboek dient de eiser te worden veroordeeld tot de kosten.

DICTUM

HET HOF,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre dit het bedrag van de tegemoetkoming vaststelt.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het arbeidshof te Luik, anders samengesteld.

...